

Tizennyolc vājártanuló bizonyított

A „Szakma kiváló tanulója” országos versenye Oroszlányban

A „Szakma kiváló tanulója” országos döntőjét, a vājártanulók számára Oroszlányban rendezték meg. A kétnapos vetélkedő után, pénteken délelőtt került sor az ünnepélyes eredményhirdetésre az oroszlányi 312. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben.

Az ország hat szakmunkásképző iskolájának tizennyolc vājártanulója vetélkedett háromfős csapatokban. Az első napon írásban vizsgáztak a versenyzők, tesztlapok segítségével nagyon sokrétű, nehéz feladatot kaptak: bányaműveléstani, geológiai, munkavédelmi, matematikai és szakrajzi ismeretekből kellett számot adniuk. Mégis, a mozgalmas második nap rejtgette a nagyobb izgalmakat; a gyakorlatban, azaz a bányában kellett a versenyzőknek bizonyítaniuk. A XX-as akna hat azonos feltétellel rendelkező munkahelyén, a föld alatt 3500-as TH biztosítási munkákat végeztek. A robbantás, biztosítás, szállítás, rákódás bizony egy egész munkanapot vett igénybe.

Mindkét napon az oroszlányi 312. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet tanulói végeztek az első helyen, s természetesen a versenyt is megnyerték. Ők, és a második, harmadik helyen végzett csapatok tanulói a szóbeli vizsga után szakmunkásbizonyítványt kaptak. Az első helyért járó díj: a KISZ KB dicsérő oklevele és aranyplakettje, ezen kívül személyenként 1500 forint vagy külföldi utazás. A második helyen végzett miskolci csapat ezüstplakettet kapott, s 1000 forint vagy belső utazás között választhatott. A harmadik helyen végzett. Esztergom—Tokodaltári 317. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet versenyzői bronzplakettet és 800 forintot kaptak. A csapatokat felkészítő szakoktatók is pénztalamban részesültek.

A versenyre nagyon fegyelmezett, alaposan felkészített tanulók érkeztek. Ez volt a véleménye Bertalan Sándor miskolci szakfelügyelőnek, a zsűri elnökének is.

— Úgy érzem, a nehéz, komplex versenyben jól helytálltak a vājártanulók, igazán reprezentatív képviselői voltak iskolájuknak, s a szakmának is. Különösen megle-

pett bennünket magas színvonalú gyakorlati tudásuk. Kiderült a földalatti tevékenységük során, hogy szinte már kész szakmunkások, s ilyen hozzáértéssel, lelkesedéssel, s ami a legfontosabb, kitartással nyugodtan vállalhatják a dolgos hétköznapokat. En legszívesebben mind a tizennyolc gyereknek átadnám a szakmunkás-bizonyítványt.

— Persze, mint minden versenyben, itt is vannak nyertesek és vesztesek, de most az eredménytől függetlenül is beigazolódtott, a vājárszakmát is lehet szeretni, csinját-bánját magas színvonalon elsajátítani.

Az oroszlányiak magabiztosan, 110 pont előnnyel végeztek az első helyen, s mint a zsűri elnöke elmondta, azért, mert mind a három csapattag egyformán jó teljesítményt nyújtott, míg a többieknél akadtak „kilógó”, gyengébb tanulók is. Szinte elképzelhetetlen, hogy a vé-

konydongájú Balassa Ferenc, Iszak József és Móga István tizenkét csillával rakott meg többet a verseny során, mint a többi csapat. Pedig így történt, s büszkén mesélik maguk is.

— Ennek egyetlen titka van, rendszeresen, lazítás nélkül dolgozni. No, meg készültünk is a versenyre Tóth Mihály szakoktató segítségével.

Balassa Ferenc és Iszak József Zala megyéből került Oroszlányra. Nyolcadik osztályosok voltak, amikor vājártanulókat toboroztak az iskolájukban, s ők úgy döntöttek, megpróbálják. S hogy jól döntöttek nem is kell külön magyarázni. Móga István helybéli, s mindhárman itt dolgoznak majd az Oroszlányi Szénbányáknál. Szinte gondolkodás nélkül a külföldi utazást választották; a gondtalan, kellemes pihenést. A szép teljesítmény után meg is érdemlik.